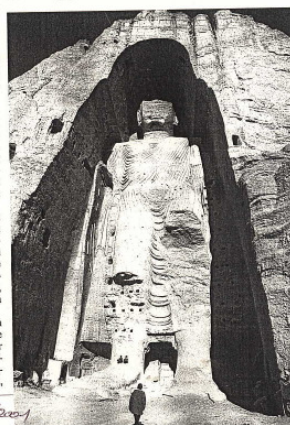

طالب افغان چه بود، چه شد و چه خواهد شد! (قسمت بیست و یکم)

آغاز سال ۲۰۰۱م، بری افغانستان و محافل فرهنگدوست جهان، به ارتباط با حوادثی که در افغانستان جریان داشته است، خیلی نگران کننده بوده است. درین سال علاوه بر اختلافات مجامع بین المللی با موضعگیری رهبری طالبان، رهبری افراطی «طالبان»، و شخص ملامحمد عمر موضوع انفجار مجسمه های «بودا» در بامیان را در پیش گرفت، باوجود تلاشهای وسیع بین المللی. این اقدام طالبان، نفرت و نگرانی رانسبت به حکومت آن، بیشتر ساخت. بروز وقایع در کشور جنگ زده ما جهان را تکان داده است، ولی از فضای خبری، چنین بر می آید، که برای حلقهات در گیردر جنگ افغانستان، حیات مردم و دستاورد های فرهنگی مطرحنبوده است.

Taliban-Krieger, Buddha in Bamian (1997): „Götzenvernichtung“

2007-1

نشریه آلمانی، «شپیگل» در شماره ۱۰ سال ۲۰۰۱م، گزارشی را از ساحات تحت کنترل «طالبان»، درین عنوان می نویسد: «بی عزت و ملوث ساختن بنام الله»، بدست نشر سیرده است. در آغاز مطلب می نویسد: «طالبان بر میراث جواهر فرهنگی تجاوز» نموده است، که باعث عصبان و خشم جهانیان گردیده است. در پای عکس افراد مسلح نوشته شده است، که «جنگی های طالب، «بودا» در بامیان (۱۹۹۷)، «نابودی صنم» یا «بت»». در باره «بت ها» می نویسد: «آرام، دست نخورده در دور زمان، باشندگان قدیم این منطقه در محول سنگلاخی آن، بر فوق شهر تکیه داشته اند. آنها هجوم اعراب را دیدند، قهر و غضب قشون «منگول ها» واشغال شوروی را پشت سر گذاشتند- در سنگ کنده و کوبیده شده بودند، بت های بامیان».

درین منبع همچنان می نویسند، که هنر پیشه های نا شناس ۱۵۰۰ سال قبل، در کوه های سلسله هندو کش، آثار تعجب انگیز هنری، بجا مانده بود... یکی با ارتفاع ۳۶ متر و دیگری ۵۳ متر...». قریب هزار سال قبل زمانی که سلطان محمود غزنوی، «بت های» معابد «هندو ها» را ویران داشت، از صدمه زدن به این آثار معلومات در دست نیست. تا اکنون غصه و نفرت هنر دوستان و علاقمندان تاریخ فرهنگ بشر، در رابطه با این عمل نا شایسته و نا بخشودنی به تاریخ فرهنگ، که توسط «اجیران» بنام «طالب» انجام یافته است، فراموش نشده است. «شپیگل» می نویسد که برای نخستین مرتبه در سال ۱۹۹۹ از مجسمه «بی سر بت» بامیان گزارش یافته است. این گزارش هم از جانب فرد نا معلوم یا بدون نام ذکر شده است. در آغاز بر اساس همین گزارش، زمانیکه افراد مسلح «طالبان» به این منطقه می آیند، به ترس از احتمال عمل «افراطیون» برای حفاظت از آن، رهبر «طالبان» ملا عمر حتی برای نگهداری آن، محافظ تعیین می کند. از جانب دیگر به نسبت «منع» کشت ککنار در سال گذشته توسط ملا عمر، در مجامع بین المللی، علایم خوشبینی احساس گردیده بود، که ممکن راه مذاکره متمر باز گردد. (درعکس «دمول» با مهاجرین در هرات. فبروی ۲۰۰۱م)

Otto-Baenschke Die Mal, Flüchtlinge bei Herat

قبل از ویرانی «بت ها»، «یونسکو» از خطر «فاجعه کلتوری» سخن گفته است. نمایندگی «اتحادیه اروپا» تلاش نمودند، تا راه نجات «بت ها» عمل نمایند. حتی موزیم «میتروپولیتن هنر»، نیویارک می خواسته است، از طریق خرید، مجسمه ها، از تخریب جلوگیری نمایند. متأسفانه همه تلاش ها، نتیجه مثبت نداد. معاون رئیس سنای هند، که خود مسلمان ه است، در رابطه خطری که در برابر مجسمات محسوس بوده، گفته است: «در تحت نام خدا، کثافت براه افتاده است.» درین گزارش، در رابطه باموقف احمد شاه مسعود که از حمایت هندوستان نیز برخوردار بوده است، چنین می نویسد: «برای مخالف طالبان احمد شاه مسعود، که منجمله با قوای خود در شمال مستقر است، نا راحتی در رابطه با بودا عجیب است. جنرال ماحول بامیان را تا ماه جنوری، مؤقتاً تحت کنترل خود داشته است.» زمانی شایع بوده است، که برهان الدین ربانی، خواهان تدویر «لویه جرگه» در بامیان بوده است، تا رضایت بیشتر «بودائی ها» و بخصوص بودائی های هند را حاصل نماید. به ادامه در باره موقف احمد شاه مسعود، همین نشریه می نویسد: «در جنوری جنگی های خدا از وی دوباره گرفتند. بامیان منطقه مهم برای اقلیت قومی هزاره شمرده می شود، که به بت های بودا احترام می داشته اند. بعداز جنگ ها در بامیان گفته می شود که گویا ۵۰۰ نفر ملکی توسط طالبان اعدام گردیده اند. بسیاری از هزاره ها خود را بسمت شمال نجات داده اند...»

عکس های ویران شده را، توسط «طالبان» در قسمت های قبلی از نظر گذراندیم.

دپاتو شمیره: له ۱ تر 3

در عین زمان در همین گزارش از زبان نماینده سازمان ملل متحد تذکار یافته است، که صدها هزار انسان ملکی از خانه و کاشانه خود فرار می نمایند، بدون آنکه غرب متوجه آنها باشند.

فرستنده خاص سازمان ملل متحد، برای تنظیم امور مربوط به افغانستان، تبعه هالندی، «ایریک د مول» (Erick De Mul)، ۵۶ ساله، از وضع نگران آور «گرسنگی» و «سردی»، که «مهاجرین جنگ» را تعقیب و تهدید می کند، در وسط ماه فیروزی ۲۰۰۱م گزارش داده، بندرت، امید حل معقول و بموقع را می بیند. درین گزارش، تنها در نتیجه جریان پنج ماه جنگ، کم از کم ۱۵۰۰۰۰ نفر از اتباع افغانستان، تنها به پاکستان فرار نموده اند

به ادامه قسمت بیستم که از بی پروائی های «طالبان» در مناسبات بین المللی، اشاراتی از جانب صاحب نظران صورت گرفته است، در عین زمان سازمان ملل متحد، «تحریماتی» را علیه حکومت «طالبان» وضع نموده بود.

در رابطه با عکس العمل طالبان در برابر این سازمان معتبر بین المللی، «بی.بی.سی.»، روز جمعه ۸ ماه جون ۲۰۰۱م، با نشر این عکس از دهقانان کشور ما، افغانستان، تحت عنوان «طالبان به ملل متحد در مورد تحریم هوشدار می دهد»، خبر داده است. در پای این تصویر از مزرع دهقان می نویسد که، «دهقانان در برابر خشک سالی سه ساله در مقابله قرار دارند.»

در همان روز، یعنی ۸ جون ۲۰۰۲م، «بی.بی.سی.» با نشر این عکس: «پول دهندگان یا کمک کنندگان به طالبان در باره کمک اخطار داده است.» در پای این تصویر می خوانیم که:

« پروگرام نان «پروگرام غذایی جهان» در یک هفته خاتمه خواهد یافت.» در متن خبر می نویسد که: «یک گروه از اعانه دهندگان بین المللی به « مقامات حاکم طالبان در افغانستان هوشدار داده اند، تا زمانیکه به همکاری با نمایندگی های کمی مشغول در کشور آغاز نمایند، پروژه های حیاتی بشری را متوقف، خواهند ساخت. » در عین زمان می نویسد که «طالبان» را در حال حاضر یک ضرب الاجل «پروگرام غذایی جهان» تهدید می نماید، که گفته می شود، که پروگرام نان را خاتمه خواهند بخشید در صورتیکه، شرایط آنها پذیرفته نشود.»

در تفصیل خبر منبع متذکره می نویسد: « اداره حاکم طالبان در افغانستان به ملل متحد هوشدار داده است، که پیشنهاد «تیم مشاهداتی»، در امر اجرای تحریم ها، بعنوان عمل «دشمنان» تلقی می گردد.»

درین گزارش همچنان تذکر رفته است که: «روز سه شنبه شورای امنیت ملل متحد، اظهار داشته است که سازمان ملل، نظارت کنترولی را، در امر تحریم اسلحه به طالبان را حمایت میکند، تا مسدود ساختن مراکز تمریناتی جنگ طلبان یا (militant) را تأمین نماید.»

(عکس سمت چپ از ملا عبدالسلام ضعیف، در آزمون سفیر «طالبان» در پاکستان است، که «بی.بی.سی.» در صفحه «انترنتی» آن خبر رسانی به نشر سپرده است.

در مقابل موضعگیری اداره طالبان را از زبان رهبر عالی آن ملا محمد عمر، بدین متن گزارش می دهد: « هر گاه کسی برای کنترل سرحدات افغانستان موظف گردد، امارت اسلامی به آن بعنوان یک متجاوز نگرسته، با آنها بمثابه دشمن، در خط سرحدی خود برخورد خواهد نمود.» (عکس سیاه و سفید فوق در اولین مراحل بروز «جنبش طالبان»، در صفحات روزنامه ها و «انترنت»، بنام ملا محمد عمر یاد شده است، بار دیگر بعنوان تکرار احسن از نظر می گذرانیم.)

این اظهارات در زمانی بگوش می رسد، که کشور های کمک کننده، در کشور همسایه «پاکستان» تشکیل جلسه داده بودند، تا موضوع فرستنده پولی عاجل را برای کمک های بشری به نیازمندان افغانستان مورد بر رسی قرار دهند. در گزارش خبری تذکر می رود که «این حالت کمکها را تحت تهدید، میبندد.»

در مورد پیشنهاد شورای امنیت، گزارشگر مینویسد که این فیصله بدین منظور بوده است، تا برای انجام «گرمه در سرحدات افغانستان، به این کشور ایکه از ناحیه وسایل کنترولی فقیراست، در جلوگیری از حمل اسلحه و مواد مخدره، کمک شود.» بار دیگر بعبارت مشابه از زبان، ملا عمر می نویسد این یک: «پلان تجاوز علیه غرور و حیثیت مسلمانان افغان محسوب می گردد.»

در عین حال بار دیگر در همین منبع می بینیم که تحریر یافته است: «سازمان ملل متحد، تحریمات جدید را علیه طالبان، در آغاز این سال بعد از آن تصویب نمود که طالبان تسلیمدهی اوساما بن لادن را که، علیه او اتهام مسئولیت در ارتباط بمب گذاری ها در دو سفارت در افریقا، وجود داشته است، رد نمودند.»

خبر دهنده، علل تشدید تشنج را در مناسبات بین ملل متحد و طالبان، در نقاطی می بیند، که بنابر گفته ملل متحد، خطرات و موانع در راه عملی ساختن پروژه های کمک بشری، متصور است. ملل متحد مدعی است، که کارمندان آن مورد تهدید قرار داشته، بازداشت و به جرم های سنگین محکوم شده اند. حال بر حسب همین گزارش، طالبان در نظر دارند، تا کارمندان مؤسسات کمکی بین المللی را تحت در کنترل حقوقی پولیس مذهبی خود قید و جزا های مندرج آنها را عملی سازند. یعنی جزا های چون سنگسار، بر اساس نوع قوانین اسلامی طرز دید آنها را، عملی نمایند.

بهمین علت است که «پروگرام غذایی جهان» (World Food Programme (WFP)) ، یکی از سازمان های ملل متحد، طالبان را به نسبت عدم همکاری، هوشدار داده است، که کمک سالانه ۱۲ میلیون دالر، را که برای تغذیه ۳۰۰۰۰۰ انسان در کابل، در نظر داشته است، قطع می نماید. در عین زمان سازمان ملل متحد خبر می دهد، که تنها از نیمه سال قبل تا بحال ۸۰۰۰۰۰ انسان، بی خانه شده اند. همین ارگان بین المللی پیش بینی می کند، که یک میلیون انسان، با گرسنگی مواجه خواهد شد. دهقانان همچنان با فقر بیشتر روبرو گردیدند، بعد از آنکه طالبان کشت تریاک را منع نمود. نبات پر عاید برای افغانستان. با نشر این تصویر گزارشگر در پای آن می نویسد که: «طالبان خواهان برسمیت شناختن بین المللی برای منع کشت تریاک، از جانب آنها می باشند.» اما در عین حال، بر حسب تخمین می نویسد که «افغانستان سه بر چهار حصه نیازمندی تریاک جهان را تولید می نماید.»

روز چهارشنبه تاریخ ۱۳ ماه جون ۲۰۰۱م، خبر رسانی «بی.بی.سی.» در صفحه «انرنتی» آن می نویسد: «بی اعتنائی طالبان در برابر کمک سازمان ملل متحد» این مطلب در بالای تصویر جای داده شده است. در پای تصویر نوشته شده است، که «اکثریت کمک های بشری از طریق سازمان ملل می آید.» در تفصیل خبر که توسط «کیته کلارک» فرستاده شده است، می بینم که «طالبان می گویند که آنها به این تحریم اهمیت نمی دهند، اگر تمام کمک سازمان ملل هم قطع شود. زیرا ملت های مسلمان، قدم به کمک خواهند برداشت.» (عکس را ممکن بخاطر نمایش دادن خطرات قطع کمک ها در زمستان، انتخاب نموده باشند.)

سفیر طالبان در اسلام آباد، ملا عبدالسلام ضعیف، که عکس او در صفحه قبلی دیده می شود، مدعی شده است: «هر آنچه سازمان ملل متحد انجام می دهد انگیزه سیاسی دارد، ولو کمک هم می دهد.» درینجا ممکن ربطی داشته باشد، همین شخص را یکی از اعضای «حرکت انقلاب اسلامی» تحت رهبری مولوی محمد نبی محمدی می نامند، که حرکت مذکور در مراحل اول جنگ علیه قوای شوروی، بعنوان یک سازمان معتدل یاد می شد. ولی حال همان چهره ها، افراطی ترین شده اند. در بخش بعدی در باره معلومات مفصلتر جمع آوری خواهد شد. بر می گردیم به متن قبلی که، بعبارت دیگر خبر نگار چنین می نویسد: «در برابر ژورنالیستان در اسلام آباد، سفیر طالبان در پاکستان، ملا عبدالسلام ضعیف، سازمان ملل را در تهیه کمک، متهم به انگیزه و هدف سیاسی نموده است.»

در همین گزارش تذکر رفته است که: «سازمان ملل در نظر دارد که فروش نان «سببایدی» شده را برای ۳۰۰۰۰۰ انسان در پایتخت افغانستان، کابل در اواخر هفته در یک مناقشه روی مشغولیت زنان افغان متوقف سازد.» همین سفیر در صحبت خود خرابی مناسبات حکومت خود را با سازمان ملل، به ارتباط فشار ناکام آن سازمان به ارتباط تقاضای تسلیمدهی «بن لادن برای محاکمه» یاد کرده است. لیکن سازمان ملل موضوعات دیگری را چون، تهدید «جنگی های عرب» و پولیس مذهبی «طالبان» را به جهت کارمندان آنها، یاد نموده است، که بنابر اظهار آنها، توسعه پروگرامهای آنها را دیگر تحت تهدید قرار داده اند. سفیر طالبان این موضوع را نفی نموده است. رد موضوع را در پای عکس او نوشته اند. این اختلافات را در شرایط دشوار ارزیابی می کنند.

در جائی از زبان سفیر اظهاراتی را بدین متن بیان می دارد: «ملل متحد فکر کرده است که گویا افغانها محروم از حمایت و پناه و بدون کمک کننده اند، ممکن هر چه را بپذیرند.» لیکن «طالبان برین عقیده اند که خداوند مسلمانان را متحد خواهد ساخت و کمک های آنها همواره بهتر از ملل متحد خواهد بود.» به ارتباط این اظهارات همچنان گفته می شود که اصلاً «یک سازمان اسلامی غیرحکومتی، مستقراً پاکستان علناً اظهار نموده است» اعلان نموده است، که در صورت قطع کمک های سازمان ملل، جای را پر خواهند کرد. این اظهارات، ممکن تبر تبلیغاتی سفیر طالبان را دسته محکم داده باشد، تا بر «برادران مسلمان» خود، تکیه نموده و بدینترتیب، مردم محتاج و گرسنه کابل را وعده مشابه به تکیه کلام مشهور: «بزرگ بزرگ نمیر، که جو نعمان می رسد»، تسلی دهد.

ختم قسمت بیست و یکم

ادامه دارد

د پائو شمیره: له ۳ تر 3

افغان جرمن آنلاین په درېټ تاسو همکاري ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de يادښت: دليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راپورلو مخکې په خير و لولئ